

bejderne, baade mellem Industriens Arbejdere indbyrdes og mellem Industriens og Landets øvrige Arbejdere, det lægger en særlig Byrde paa Industrien, og ikke alene paa Storindustrien, men ogsaa paa det mindre Haandværk, og det tilfredsstillende ikke paa noget Punkt de Krav, som i forskellige Retninger ere blevne fremsatte, vedrørende en Ulykkesforsikring i Almindelighed. Jeg beklager meget, at den højtærede Minister ikke har fundet Anledning til at tage Spor af Hensyn til de Udtalelser, der ere fremkomne fra Mindretallets Side, og særlig med Hensyn til at skaffe nogle Oplysninger frem, da vi vist maa sige, at dette Lovforslag er aldeles uoplyst. I den Henseende er jeg fuldstændig uenig med det ærede Medlem, der siger, at det er omhyggeligt udarbejdet. Der mangler al Oplysning om, i hvilket Omfang Industrien allerede nu har sine Arbejdere ulykkesforsikrede, og i hvilket Omfang Ulykkestilfældene foregaa, og i det hele taget om, hvilken Indflydelse Loven vil have for Industrien, hvilke Byrder derved lægges paa Industrien i sin Helhed. Industrien er ikke uvillig og har heller ikke vist sig uvillig til at bære Byrder i den Retning, og hvad der er gjort ad Frivillighedens Vej, er jo ikke saa ganske lidet. Det har vist sig, at der paa denne Maade er skabt Forhold, som for flere Fags Vedkommende maa kaldes betryggende, og som med Hensyn til Udgifterne ere langt billigere. I Stedet for, at det her foreliggende Lovforslag for flere Fags Vedkommende vil medføre en aarlig Udgift af 18—22 Kr. pr. Arbejder, have de kunnet assurere deres Folk i de samme Fag for 3 Kr. 64 Øre om Aaret. Det er en ikke ringe Forskel, ikke at tale om, at Selskaberne dog skulle tjene noget derved. Men den Opfattelse, Mindretallet tillod sig at gøre gældende, baade her i Salen og ved Betænkningens Affattelse, er ikke bleven svækket senere, efter at vi dog have haft nogen Tid til ikke alene at overveje Sagen, men ogsaa til at forhandle den med vore Standstæller. Og man skulde synes, at det dog maatte have nogen Betydning for de Herrer, naar de, hvem Sagen nærmest angaar, baade Arbejdsgivere og Arbejdere, ikke føle sig tilfredsstillende ved det foreliggende Forslag i nogen Retning. Der er paa de Møder, som have været afholdte af hele Landets industridrivende, efter at Sagen har været behandlet, vedtaget en enstemmig Udtalelse, hvori der nedlægges Protest mod, at der ved det foreliggende Forslag til en Ulykkesforsikringslov lægges

særlige Byrder paa Haandværk og Industri fremfor paa Landets øvrige Erhverv, og man gentager Ønsket om, at der indføres et for Landets samlede Arbejderstand betryggende Værn mod Følger af Ulykkestilfælde under og uden for Arbejdet, og at Omkostningerne derved afholdes af Samfundet i sin Helhed. — Det er nu ogsaa en væsentlig Anke mod dette Forslag, at det kun tager Sigte paa Arbejderen, saa længe han er i Arbejde, men har han forladt Arbejdet, er han dermed færdig, saa faar han intet. Allerede nu ved de Ulykkesforsikringer, der eksistere, ere Arbejderne forsikrede i et og alt.

Saa bliver der talt om, at det kun er de farligste Erhverv, der her er taget Sigte paa. Men hvilke ere nu de farligste Erhverv her i Landet? Det skal vel siges at være Bygningshaandværkene? Bygningshaandværkerne arbejde nu akkurat paa den samme Maade, som da man i sin Tid opførte Babelstaarnet. Der er ikke blevet indført Maskiner, som gjøre, at Arbejdet derved bliver mere farefuldt; tværtimod arbejde de paa mere betryggende Maade. Men de arbejde ogsaa under ganske alvorlig Konkurrence, det er et, og paa den anden Side arbejde de under saadanne Forhold i Almindelighed, at den Byrde, som her vilde blive paalagt dem, ikke mindst vilde ramme de mindre Haandværkere, dem der have daarligst Raad til at bære dem. Hvor mange Mestre, der beskæftige et mindre Antal Syende, ville have Raad til at faa en saadan Forøgelse af deres aarlige Skattebyrde, som her paalægges dem? Det er ikke saa lidt, for hver Svend bliver det 18—22 Kr. aarlig, han skal ud med. Og er det saa ikke ogsaa givet, at en saadan Undtagelseslov for de enkelte Haandværk absolut vil drage forøgede Krav efter sig? Er det ikke ogsaa urigtigt gjort mod Industriens og Haandværkets Arbejdere, at de ikke alle komme ind derunder? Det siges, at de farligste Haandværk ere Bygningshaandværkene, og at det særligt er dem, der ville komme med ind derunder. Jeg vil anføre, at der er blevet udtalt, at en Mængde af de Erhverv, som ikke ville falde ind derunder, ofte medføre langt flere Ulykkestilfælde. Et fuldstændigt statistisk Materiale savne vi som sagt aldeles, men vi maa saa se hen til, hvad vi have kunnet faa at vide fra andre Lande. Og som det ærede Medlem (Gnos) har sagt, er det ganske andre Krav, man der har stillet op. Der er blevet gennemført forskellige Ulykkesforsikringer i de forskellige Lande. Norge har saaledes faaet en Ulykkesfor-